

تهیه و پژوهش از: عصمت نایخیل

لایبهای امریکایی

و

سیطره «آپیک» بر امریکا

لایبی

لایبی اصطلاحی است (حافظان منافع صنایع خاص) و معادل درخواست از نماینده گان خود برای تصویب قانون و یا تغییر در آن به نفع گروه یا دسته یی خاص. همچنین به گروه و یا نماینده گانی از مردم اطلاق می شود که برای تصویب و یا تغییر قانون از طریق مجلس و نماینده گان آن، فعالیت و اقدامهایی را انجام می دهند. به تماسهای شخصی نیز گفته می شود که در راهروها و قسمت هایی از ساختمان قوه مقننه با نماینده گان مجلس صورت می گیرد برای تصویب یا تغییر قانون در جهت حمایت از اهداف و خواسته های خویش و کسب امتیازات مطابق با منافع خود.

- **لایبی رسمی**، سازمانها و گروه های سازمان یافته یهودی و صهیونیستی هستند که در تصمیم گیریهای مجلس قانونگذاری امریکا و دستگاه حاکمه امریکا، به طور مستقیم، اعمال فشار میکنند که مهمترین آنها، کمیته روابط عمومی امریکا و اسراییل «آپیک» است.
- **لایبی غیر رسمی**، به صورت تشکر یک مساعی گسترده یهودیان در انتخابات و حضور یهودیان در پُستهای حساس امریکا شکل میگیرد.

صهیونیزم،

نام یک جنبش سیاسیست که خاستگاه اصلی آن در اروپا به خصوص امریکا میباشد. صهیونیزم مجموع یهودیان و یا غیر یهودیان هستند که به آرمان صهیونیستی متعهد و با استفاده از نفوذ سیاسی - اقتصادی خود در نظام سیاسی کشورها مستقیماً مداخله میکنند تا زمینه رسیدن به اهداف خود را مهیا سازند.

آپیک،

AIPAC مخفف (American-Israel Public Affairs Committee) «کمیته امور عمومی امریکا و اسرائیل»: از میان (۲۸۱) سازمان یهودی و (۲۵۰) اتحادیه منطقه یی، یکی از مهمترین و مشهورترین کمیته که در پیاده کردن آرمانهای صهیونیستی فعال است، میباشد.

این سازمان در سال (۱۹۵۱) به رهبری کنن (I.L. Kenen) (یک امریکایی که در دهه چهل در مذاکرات مربوط به نزاع اعراب و اسرائیل به عنوان یک لابی بسیار فعال برای کشور اسرائیل عمل کرده بود) شکل گرفت. علت سازماندهی یک لابی، نیاز اسرائیل به کمکهای اقتصادی برای جذب شمار گسترده یهودیان مهاجر و نیز بی میلی وزارت امور خارجه امریکا نسبت به اعطای کمکها بود.

«آپیک» دارای تقریباً شصت هزار (۶۰۰۰۰) عضو و از نظر ساختار دارای (۲۵۰) نفر متخصص و بیش از (۱۲) دفتر منطقه‌ی و قریب صدها میلیون دالر بودجه است که به عنوان محور اصلی عمل میکند. برعلاوه در شهرهای دیگر نیز دفتروهای دارد و بر (۶) میلیون یهودی ساکن امریکا تأثیرگذار است و برای آنها برنامه ریزی می کند.

مقر آن در امریکا قرار دارد و به نام «کمیته امور عمومی امریکا و اسرائیل» یاد میگردد یا به صورت خلاصه «آپیک» است. این کمیته در سال (۱۹۵۱) به فعالیت آغاز کرده که از همان ابتدای آغاز به فعالیت، هدف خویش را تلاش برای تصویب قوانینی در جهت حمایت از اسرائیل با شعار «اعتقاد به اسرائیل، امریکا را تقویت خواهد کرد» اعلام کرده است. این کمیته دارای دفاتر و مراکز محلی و منطقه‌ی در سراسر امریکا و بیت المقدس است که تا به حال در کشورهای دیگر نیز دفاتر خویش را ایجاد کرده اند. اعضای این کمیته یهودیان و غیر یهودیان که از صهیونیسم دفاع میکنند میباشند.

«آپیک» هر سال یک کنفرانسی دایر میکند که در آن خط مشی کلی کمیته تعیین و بیشتر اوقات رئیس جمهور امریکا و صدراعظم اسرائیل از سخنگویان کنفرانس مذکور می باشند. نقش اصلی کنفرانس تهیه تریبونیسست برای مطرح کردن مسایل مربوط به اسرائیل در داخل امریکا و وسیله‌ی برای منعکس کردن نظر جمعی رهبران یهودی امریکا در خارج.

باراک اوباما و هیلاری کلینتون، رئیس جمهور و وزیر خارجه امریکا، سال گذشته (۲۰۰۹) در اجلاس آپیک شرکت کردند و قول دادند در صورت پیروزی در انتخابات امریکا به فشارهای خود علیه فعالیتهای هسته‌ی ایران ادامه بدهند. اکنون یکسال پس از آن سخنرانیها میگذرد، باراک اوباما رئیس جمهور امریکا شده و هیلاری کلینتون هم به مقام وزارت خارجه امریکا رسیده است و طوریکه میبینیم به قول خویش تا حد امکان وفا کرده اند.

اعمال فشار از سوی اسرائیل و لابی صهیونیسم، تنها دلیل موثر در تصمیم امریکا برای حمله به عراق در مارچ (۲۰۰۳) نبود، اما عامل کلیدی بود. به گفته «فیلیپ زکیلو» (رئیس کمیته تحقیق ۱۱ سپتامبر و مشاور کاندولیزا رایس سابق وزیر خارجه دولت بوش)، عراق تهدید واقعی برای امریکا

نبود؛ تهدید اسرائیل مسأله اصلی بود. محافظه کاران جدید طرح حمله به عراق را پیش از آغاز دور نخست ریاست جمهور بوش تدارک دیده بودند. آنها با انتشار دو نامه سرگشاده به کلینتون و درخواست سرنگونی حکومت صدام این جنبش را آغاز کردند. آنها توانستند کلینتون را به سرنگونی صدام متقاعد کنند، اما در تحمیل جنگ به عراق ناکام ماندند. این ناکامی تا اوایل دوره ریاست جمهوری بوش ادامه داشت، تا در دوره بوش و توسط بوش آن را به تحقق رسانیدند.

این کمیته دائماً دارای طرحهاییست که تطبیق آن باید صد در صد ممکن باشد. به صورت نمونه میتوان از فعالیتهای زیر یادآور شد:

- ۱- اتحاد میان سازمانها و مؤسسه های یهودی و کمک به یکپارچه گی آنها در جهت حمایت از اسرائیل.
- ۲- نفوذ در سازمانهای تصمیمگیری امریکا و تشکیل یک لابی مستحکم و هماهنگ.
- ۳- جلب نظر افکار عامه جهت حمایت از اسرائیل.
- ۴- تربیت نسل آینده از حامیان اسرائیل.
- ۵- آمیخته کردن سیاست خارجی امریکا با سیاست خارجی اسرائیل.
- ۶- توسعه روابط ایالات متحده و اسرائیل.
- ۷- ارائه کمکهای نظامی و نقدی حتا در برخی از موارد بلاعوض برای تقویت بیشتر اسرائیل.
- ۸- تلاش برای خارج ساختن اسرائیل از انزوا در سازمان ملل و تبدیل آن به یک نیروی محرک و مؤثر.
- ۹- حمایت همه جانبه مادی و معنوی از اسرائیل در مقابل تهدیدها.
- ۱۰- حمایت از به رسمیت شناخته شدن بیت المقدس به عنوان پایتخت اسرائیل.
- ۱۱- فشار به دولت امریکا جهت حضور اسرائیل تحت پوشش شرکتهای تجاری در مناطق تحت اشغال امریکا در خاور میانه.

«آپیک» با نفوذ قوی لابی، که به شکل بسیار قوی در پارلمان و دستگاه های دولتی امریکا نفوذ دارد، همیشه در تلاش است تا قدرت سیاسی امریکا را طوری تنظیم نماید که غرض به سررسانی پلانهای سیاسی و نظامی کشور اسرائیل از آن استفاده گردد. جمعیت شش ملیونی یهود در امریکا با ایجاد تشکلهای مهم و ارتباط کامل بین منافع امریکا و صهیونیزم به یکی از بانفوذترین گروه های تأثیر گذار در سیاست خارجی دولت امریکا مبدل گردیده اند.

آیپک دارای نفوذ مستقیم، طرفدار زیاد و پول، در کنگره آمریکا است. این کمیته هم به حزب دموکرات و همچنان حزب جمهوریخواه آمریکا کمک کرده و در برنامه های انتخاباتی هر دو حزب نیز به طور فعال شرکت داشته و قسمت اعظم مصارف انتخابات را میپردازند. چنین استنباط میگردد که صرف در انتخابات اخیر آمریکا و انتخاب بارک اوباما به حیث رئیس جمهور، «آیپک» و صهیونیزم نقشی نداشته اند و مصارف انتخاباتی خویش را خود اوباما با امکانات خویش تهیه نموده است.

یکی از مهمترین اهداف سران صهیونیست جهت حفظ گسترش و مشروعیت دادن به خود شان، انسجام بخشیدن به جامعه یهودیان است. لذا در این موضوع اسرائیل و صهیونیزم هر دو هم نظر هستند که برای بهره گیری از یهودیان به کمک یکدیگر نیازمند میباشند و به خصوص در رابطه به یهودی ساختن بیشتر جامعه آمریکا و اروپا.

چندی قبل معاون رئیس جمهور آمریکا «جوبایدن» سفر رسمی غرض حل معضله اعراب و اسرائیل به خاورمیانه داشت. در جریان مسافرت وی به کشور اسرائیل، دولت «نتانياهو» اعلان کرد که: «اعمار (۱۶۰۰) ساختمان مسکونی جدید در بیت المقدس شرقی آغاز میگردد!». گرچی دولت اسرائیل ابراز میدارد که این غیر عمدی بوده و ابراز تأسف نمود، ولی در اصل میخواستند تا به جهانیان اظهاربدارند که صهیونیزم در دولت اوباما هم صاحب قدرت است.

هلاری کلنتون وزیر خارجه دولت آمریکا این اقدام اسرائیل (اعمار منازل مسکونی در بیت المقدس شرقی) را توهین آمیز خوانده و آن را مخالف مذاکرات صلح بین اسرائیل و فلسطین خواند.

اما بزرگترین لابی (ابراهام فوکسمن) در آمریکا، این موضعگیری دولت آمریکا را نادرست خوانده و طی کنفرانسی به تاریخ «۱۴ ماه مارچ ۲۰۱۰» رسماً از دولت آمریکا خواست تا برای رفع تنشج بین اسرائیل و آمریکا فوراً اقدام نمایند. وی اضافه کرد که اسرائیل بهترین مدافع آمریکا در خاور میانه بوده و در کنگره آمریکا طرفداران زیادی دارد و باید دولت اوباما این موضوع را خصوصی با دولت اسرائیل حل و فصل نماید!

گرچی جو بایدن معاون رئیس جمهور آمریکا، در یک کنفرانس خبری که پس از ملاقات با محمود عباس برگزار شده بود یک بار دیگر برنامه خانه سازی اسرائیل را محکوم کرد و هر دو طرف را ترغیب کرد که از هر گونه اقدامی که می تواند موجب «شعله ور شدن تنشها» شود دوری کنند و یکی از اعضای برجسته دولت آمریکا (دیوید اکسلراد) نیز به شبکه تلویزیونی «ان بی سی» آمریکا، گفت: «اعلام این تصمیم دولت اسرائیل در حالی که آقای بایدن در منطقه بوده است، بی حرمتی به

امریکا است اما مهمتر از آن این موضوع است که تلاشهای شکننده یی را که برای بازگرداندن صلح به خاورمیانه در دست اجراست، تضعیف کرده است.»

ولی، دولت اسرائیل ابراز کرد که: اسرائیل این نکته را روشن کرده که انصراف از برنامه خانه سازی به هیچ وجه مطرح نیست!

فلسطینیها میخواهند کشور مستقل آنها با پایتخت بیت المقدس شرقی ایجاد شود و نگران این مسأله هستند که فعالیتهای ساختمانی اسرائیل، ارتباط میان بیت المقدس شرقی و کرانه غربی را قطع میکند. اسرائیل در جنگ سال (۱۹۶۷) بخش شرقی بیت المقدس را به اشغال خود در آورد. این اقدام اسرائیل از سوی جامعه جهانی از جمله امریکا به رسمیت شناخته نشده است.

با ایجاد و تصمیمگیری تهیه محلات مسکونی در بیت المقدس شرقی، دوباره آتش نفاق در منطقه شعله ور خواهد گردید!

منابع استفاده شده:

- ویکیپدیای صهیونیزم،
- بی بی سی فارسی،
- bbc Word
- نشریه دنمارکی «Dagbladet»،
- The New York Times
- لوموند دیپلماتیک
- راه توده